

108. I Tilfælde, hvor Sygebehandlingsordningen administreres af lokale Kontorer eller Embedsmænd fra Centralmyndigheden, bør Lægerne m. fl. inden for Omraadet deltage i Administrationen, helst gennem administrative tekniske Udvalg, valgt eller udnævnt efter den i Nr. 106 omhandlede Fremgangsmaade.

109. Uanset hvilken Form den lokale Administration har, bør den Myndighed, der administrerer Sygebehandlingsordningen, have stadig Føling med Patienterne inden for Omraadet gennem raadgivende Organer, valgt af repræsentative Organisationer fra de forskellige Befolkingsklasser efter den i Nr. 95 omhandlede Fremgangsmaade.

110. I Tilfælde, hvor Sygebehandlingsordningen under Socialforsikringen kun omfatter en Del af Befolkningen, kan Administrationen af denne Ordning passende betros til et administrativt Repræsentantskab, der er ansvarligt over for Regeringen, og som omfatter Repræsentanter for Patienterne, de paagældende Læger m. fl. og Arbejdsgiverne.

Administrationen af de lægelige Institutioner.

111. Institutioner, der ejes og drives af den Myndighed, der administrerer Sygebehandlingsordningen saasom Poliklinikker, Sundhedsstationer og Hospitaler, bør administreres under demokratisk Kontrol med passende Adgang for Lægerne til at deltage eller administreres udelukkende eller fortrinsvis af Læger, valgt af eller udnævnt efter Samraad med de af Sygebehandlingsordningen omfattende Læger m. fl., i Samarbejde med alle de Læger, der arbejder paa det paagældende Sted.

Ret til Indankning.

112. Patienter eller Læger m. fl., som har indgivet Klager til det i Nr. 63 omhandlede Voldgiftsraad, bør have Ret til at indanke dette Organs Afgørelser for en uafhængig Domstol.

113. Læger m. fl., mod hvem der er taget disciplinære Forholdsregler af det i Nr. 64 omhandlede Tilsynsraad, bør have Ret til at indanke dette Organs Afgørelser for en uafhængig Domstol.

114. I Tilfælde, hvor det i Nr. 64 omhandlede Tilsynsraad ikke træffer disciplinære Forholdsregler i en Sag, der er henvist til det af Voldgiftsraadet i Overensstemmelse med Nr. 65, bør de interesserede Parter have Ret til at indanke Sagen for en uafhængig Domstol.

Bilag 6.

Henstilling (Nr. 70) angaaende Socialpolitikens Minimumskrav i ikke-selvstændige Omraader.

Efter at være blevet sammenkaldt i Philadelphia af Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad og efter at være traadt sammen til sin 26. Samling den 20. April 1944, og

Efter at have truffet Beslutning om Vedtagelsen af visse Forslag med Hensyn til Socialpolitikens Minimumskrav i ikke-selvstændige Omraader, som udgør 5. Punkt paa Samlingens Dagsorden, og

Efter at have resolveret, at disse Forslag skal tage Form af en Henstilling, vedtager Den internationale Arbejdsorganisations Generalkonference i Dag den 12. Maj 1944 følgende Henstilling, som benævnes Henstillingen om Socialpolitik i ikke-selvstændige Omraader af 1944:

Eftersom Befolkningens økonomiske og sociale Fremgang i ikke-selvstændige Omraader i stigende Grad er blevet magtpaaliggende for de Stater, der er ansvarlige for deres Administration, og

Eftersom Den internationale Arbejdsorganisation lige fra sin Begyndelse har arbejdet paa at støtte de Bestræbelser, som Regeringer, Arbejdsgivere og Arbejdere har udfoldet med dette Formaal for Øje, og

Eftersom Atlanterhavsdeklarationen har givet Udtryk for Underskrivernes Ønske om „at tilvejebringe det snævrreste Samarbejde mellem alle Nationer paa det økonomiske Omraade med det Formaal at sikre forbedrede Arbejdsforhold, økonomisk Fremgang og social Tryghed for alle“, og

Eftersom Den internationale Arbejdsorganisations Konference ved en Resolution, vedtaget den 5. November 1941, tiltraadte Atlanterhavsdeklarationens Principper og tilsagde Den internationale Arbejdsorganisations fulde Medvirken til deres Virkeliggørelse, og